

Jeugd Olympische Spelen in China

Na een lange voorbereiding was het maandag 11 augustus zo ver, we vertrokken met 42 Nederlandse sporters naar China voor de Jeugd Olympische Spelen. Een reis van bijna 25 uur stond ons nog te wachten. Een reis die gelukkig soepel verliep en dinsdag kwamen we aan het einde van de middag aan in het Jeugd Olympisch dorp in Nanjing (8 mln inwoners). Wat mij met name flink verbaasde tijdens de 6 uur lange busreis van Shanghai naar Nanjing waren de gigantisch brede wegen. Zes baanbrede snelwegen, terwijl er bijna niemand op de weg rijdt. In de centra was dit totaal anders maar buiten de steden kwamen we haast niemand tegen op de weg. Verder viel de bouwwoede me erg op. Op welk moment ik tijdens de reis ook om me heen keek, ik kon zeker tien hijskranen zien waar de Chinezen aan het bouwen waren.

Het Olympisch dorp was net klaar en zag er erg goed en splinternieuw uit, zes gigantische gebouwen van 27 verdiepingen hoog waar 's avonds lichtshows op gegeven werden. Tussen de gebouwen lag, voor Chinese begrippen, veel natuur en mooie vijvertjes. De eerste dagen stonden in het teken van wennen aan het gigantische dorp. Tijdens de busreizen naar de venue (wedstrijdlocatie) maakten we de vreemdste dingen mee. Zo reden er gare fietsjes op de snelwegen tegen het verkeer in en sneed iedereen elkaar flink af. Ook op de wedstrijd locatie was het iets anders als normaal, op alle parcoursen stonden militairen om de 50 meters links en rechts van het parcours. Volgens de vrijwilligers omdat 'ze bang waren dat wij van het parcours af zouden raken...'.

Vrij snel begon alles te wennen en na een paar dagen was het al tijd voor de openingsceremonie., Zeer indrukwekkend om in een prachtig stadion binnen te komen waar bijna 70000 mensen in pasten. Ik heb helaas niet de hele opening kunnen bijwonen omdat ik twee dagen later al mijn eerste wedstrijd had. Ik ben vertrokken bij de 'early departement' wat inhoudt dat je alleen het officiële gedeelte ziet en de show mist, die erg indrukwekkend moet zijn geweest.

Op de Jeugd Olympische Spelen vormde ik een team met Niek Kimman, een BMX'er. Als team konden wij een medaille halen over een klassement dat werd opgemaakt door vijf fietsonderdelen op drie verschillende fietsen (BMX, de mountainbike en de racefiets). Ik zou de tijdrif op de weg, de mountainbike wedstrijd en de wegkoers doen. Niek zou de BMX-wedstrijd, de sprintwedstrijd op de mountainbike en ook de wegkoers doen.

Toen we na drie onderdelen op de eerste plaats in het klassement stonden begon het spannend te worden. Na het vierde onderdeel verloren we iets terrein en belandden we op een tweede plaats in het klassement met alleen nog de wegkoers te gaan. Het enige onderdeel waar wij in het nadeel waren omdat ik een team vormde met een BMX'er die niet mee zou kunnen komen op de weg. Na uiteindelijk een spannende wedstrijd, waarin ik alles moest geven om de andere ploegen niet de kans te geven te ontsnappen en ook in de sprint voorin te eindigen, eindigden we uiteindelijk op een derde plaats in het klassement. En wonnen dus een bronzen medaille !

De dagen na onze wedstrijden waren even genieten van China. We hebben een aantal culturele dingen bezocht en zijn een dag in het centrum van Nanjing geweest. In Nanjing waren het de gigantische tegenstellingen die echt opvielen. Over de straten die daar wel erg druk zijn, rijden dure Porsche's naast krakkemikkige fietsjes. Omdat we in de Nike factory store niet met een pasje konden afrekenen moesten we even buiten het moderne winkelcentrum naar een pinautomaat moesten

lopen. Zodra we het winkelcentrum verlieten kwamen we in armoedige wijk waarin de huizen bestonden uit simpele golfplaten en de kippen over straat liepen.

Toen we wouden afrekenen in de Nike factory store bleek dat niet te lukken en moesten vanaf het moderne winkelcentrum 5 minuutjes lopen naar een pinautomaat. Na de eerste hoek om geslagen te zijn liepen we in een wijk waar de huizen bestonden uit simpele golfplaten, kippen liepen over straat en het was compleet anders als het winkelcentrum waar we nog geen vijf minuten daarvoor waren.

Na een kleine week trainen, Chinese cultuur 'opsnuiven' en genieten was het tijd voor de sluitingsceremonie weer in het grote atletiekstadion. Nogmaals werd een mooie show opgevoerd door de Chinezen . De volgende dag was het alweer tijd om te vertrekken naar Nederland . Drie geweldige weken waren voorbij met als klap op de vuurpijl een bronzen medaille op de Jeugd Olympische Spelen.

'@wiebescholten'